

Αριθμός 7274

Ο ΠΕΡΙ ΕΛΕΓΧΟΥ
ΤΩΝ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΝΙΣΧΥΣΕΩΝ ΝΟΜΟΣ
(ΝΟΜΟΙ 30(Ι) ΚΑΙ 122(Ι) ΤΟΥ 2001
ΚΑΙ 139(Ι) ΤΟΥ 2002)

Απόφαση δυνάμει του άρθρου 21

Ο Έφορος Δημοσίων Ενισχύσεων, ασκώντας τις εξουσίες που του παρέχονται δυνάμει του άρθρου 11 των περί Ελέγχου των Δημοσίων Ενισχύσεων Νόμων, εκδίδει την ακόλουθη απόφαση.

Τίτλος: Κάλυψη των δαπανών του σταθμού επεξεργασίας οικιακών λυμάτων και βιομηχανικών αποβλήτων στη Βαθιά Γωνιά

1. Διαδικασία:

Στις 24 Οκτωβρίου 2001 κοινοποιήθηκε από το Τμήμα Αναπτύξεως Υδάτων, ως Αρμόδια Αρχή, στον Έφορο Δημοσίων Ενισχύσεων πρόγραμμα ενισχύσεων το οποίο φέρει τον τίτλο «Κάλυψη των δαπανών του σταθμού επεξεργασίας οικιακών λυμάτων και βιομηχανικών αποβλήτων στη Βαθιά Γωνιά». Η κοινοποίηση έγινε σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 21 των περί Ελέγχου των Δημοσίων Ενισχύσεων Νόμων (εφεξής καλουμένων ως ο "Νόμος") και του περί Ελέγχου των Δημοσίων Ενισχύσεων (Διαδικασία Κοινοποίησης) Διατάγματος του 2001.

Το πρόγραμμα βρισκόταν σε ισχύ κατά την ημερομηνία έναρξης ισχύος του Νόμου (30.4.2001) και ως εκ τούτου με βάση το άρθρο 21 συνιστά υφιστάμενο πρόγραμμα το οποίο δεν προβλέπει ημερομηνία λήξης.

2. Περιγραφή του κοινοποιηθέντος προγράμματος ενισχύσεων:

- (α) Αρμόδια Αρχή υπεύθυνη για την εφαρμογή της κοινοποιηθείσας ενίσχυσης είναι το Τμήμα Αναπτύξεως Υδάτων·
- (β) ο στόχος της κοινοποιηθείσας ενίσχυσης είναι η προστασία του περιβάλλοντος·
- (γ) η ενίσχυση χορηγείται με τη μορφή κάλυψης των δαπανών της επεξεργασίας οικιακών λυμάτων και βιομηχανικών αποβλήτων στο σταθμό της Βαθιάς Γωνιάς·
- (δ) δικαιούχοι της κοινοποιηθείσας ενίσχυσης είναι οι χρήστες του σταθμού της Βαθιάς Γωνιάς, δηλαδή οι βιομηχανίες Λευκωσίας και Λάρνακας οι οποίες παράγουν βιομηχανικά απόβλητα και δεν τα επεξεργάζονται οι ίδιες, και τα νοικοκυριά και οι κάτοχοι υποστατικών που στεγάζουν επιχειρήσεις στη Λευκωσία και Λάρνακα και οι οποίοι δεν εξυπηρετούνται από αποχετευτικό σύστημα.

Επισημαίνεται ότι η απόρριψη των οικιακών λυμάτων στο σταθμό της Βαθιάς Γωνιάς για τις επαρχίες Λευκωσίας και Λάρνακας μπορεί να πραγματοποιηθεί μόνο από βυτιοφόρα τα οποία έχουν ως έδρα τους τις επαρχίες αυτές·

(ε) επιλέξιμα κόστη—ένταση:

Το επιλέξιμο κόστος του κοινοποιηθέντος προγράμματος είναι το κόστος επεξεργασίας των οικιακών λυμάτων και βιομηχανικών αποβλήτων στο σταθμό της Βαθιάς Γωνιάς, το οποίο εκτός από τις λειτουργικές δαπάνες περιλαμβάνει και τις κεφαλαιουχικές δαπάνες. Οι δικαιούχοι δεν καταβάλλουν τέλος απόρριψης για την κάλυψη του επιλέξιμου κόστους·

(στ) το πρόγραμμα δεν έχει ημερομηνία λήξεως·

(ζ) προϋπολογισμοί: οι προβλεπόμενες λειτουργικές δαπάνες για το 2002 είναι £0,64 εκ. Η κεφαλαιουχική δαπάνη για την κατασκευή του σταθμού της Βαθιάς Γωνιάς ανήλθε σε £8,3 εκ. περίπου·

(η) νομική βάση:

— Ο περί Κυβερνητικών Υδατικών Έργων Νόμος, Κεφ. 341 (όπως τροποποιήθηκε), και οι δυνάμει αυτού εκδιδόμενοι Κανονισμοί.

— Ο περί Ελέγχου της Ρύπανσης των Νερών και του Εδάφους Νόμος του 2002 (Ν. 106(Ι)/2002).

— Ο περί Αποχετευτικών Συστημάτων Νόμος του 1971 (όπως τροποποιήθηκε).

3. Αξιολόγηση της ενίσχυσης που κοινοποιήθηκε—

(α) Σύμφωνα με το άρθρο 2 του Νόμου, «δημόσια ενίσχυση» σημαίνει την οικονομική ενίσχυση που χορηγείται υπό οποιαδήποτε μορφή, άμεσα ή έμμεσα, από το Δημόσιο ή με πόρους του Δημοσίου και που νοθεύει ή απειλεί να νοθεύσει τον ανταγωνισμό δια της ευνοϊκής μεταχείρισης ορισμένων επιχειρήσεων ή ορισμένων κλάδων παραγωγής.

(β) Η κοινοποιηθείσα ενίσχυση κρίθηκε ότι—

Στο μέρος της που αφορά την επεξεργασία οικιακών λυμάτων στο σταθμό της Βαθιάς Γωνιάς όπου δικαιούχοι είναι νοικοκυριά, αυτή δε συνιστά δημόσια ενίσχυση, διότι οι δικαιούχοι δε συνιστούν επιχείρηση και συνεπώς δεν πληρούνται όλες οι προϋποθέσεις που προβλέπει το άρθρο 2 του Νόμου για την ύπαρξη δημόσιας ενίσχυσης.

Στο μέρος της που αφορά την επεξεργασία στο βαθμό της Βαθιάς Γωνιάς (α) οικιακών λυμάτων όπου δικαιούχοι είναι κάτοχοι υποστατικών που στεγάζουν επιχειρήσεις στη Λευκωσία και Λάρνακα, και (β) βιομηχανικών αποβλήτων όπου δικαιούχοι είναι οι βιομηχανίες Λευκωσίας και Λάρνακας, συνιστά δημόσια ενίσχυση διότι ικανοποιεί σωρευτικά τις προϋποθέσεις του Νόμου—

(i) Χορηγείται άμεσα από το Δημόσιο, διότι η κοινοποιηθείσα ενίσχυση χορηγείται από το Τμήμα Αναπτύξεως Υδάτων, από φορέα δηλαδή του Κράτους·

(ii) συνιστά οικονομικό όφελος, αφού η επιχορήγηση που παρέχεται στις επιχειρήσεις Λευκωσίας και Λάρνακας που δεν εξυπηρετούνται από αποχετευτικό σύστημα και στις βιομηχανίες Λευκωσίας και Λάρνακας που δεν επεξεργάζονται οι ίδιες τα βιομηχανικά απόβλητά τους σημαίνει οικονομικό πλεονέκτημα το οποίο οι αποδέκτριες επιχειρήσεις και βιομηχανίες δε θα είχαν λάβει υπό τις κανονικές συνθήκες της επιχειρηματικής τους δραστηριότητας·

(iii) συνιστά ευνοϊκή μεταχείριση ορισμένων επιχειρήσεων ή κλάδων παραγωγής κι αυτό γιατί το κοινοποιηθέν πρόγραμμα απευθύνεται προς τις επιχειρήσεις Λευκωσίας και Λάρνακας που δεν εξυπηρε-

τούνται από αποχετευτικό σύστημα, και προς τις βιομηχανίες Λευκωσίας και Λάρνακας που δεν επεξεργάζονται οι ίδιες τα βιομηχανικά απόβλητά τους·

(iv) τέλος, επειδή το κοινοποιηθέν πρόγραμμα επιτρέπει τη χορήγηση ενισχύσεων στις επιχειρήσεις και στις βιομηχανίες Λευκωσίας και Λάρνακας που παράγουν οικιακά λύματα και βιομηχανικά απόβλητα, αντίστοιχα, και επειδή οι ενισχύσεις αποτελούν πλεονέκτημα προς αυτές, γι' αυτό το μέτρο είναι σε θέση να νοθεύσει τον ανταγωνισμό τόσο στην εγχώρια αγορά όσο και στις αγορές των άλλων χωρών.

(γ) Εφόσον από τα ανωτέρω προκύπτει ότι η κοινοποιηθείσα ενίσχυση στο μέρος της που αφορά την επεξεργασία στο βαθμό της Βαθιάς Γωνιάς (α) οικιακών λυμάτων όπου δικαιούχοι είναι κάτοχοι υποστατικών που στεγάζουν επιχειρήσεις στη Λευκωσία και Λάρνακα, και (β) βιομηχανικών αποβλήτων όπου δικαιούχοι είναι οι βιομηχανίες Λευκωσίας και Λάρνακας που παράγουν βιομηχανικά απόβλητα και δεν τα επεξεργάζονται οι ίδιες, συνιστά δημόσια ενίσχυση σύμφωνα με τις διατάξεις του Νόμου, εξετάστηκε κατά πόσο αυτή ανήκει στις κατηγορίες ενισχύσεων που δεν εμπίπτουν στις διατάξεις του Νόμου σύμφωνα με το άρθρο 6 του Νόμου, για τις οποίες, όμως, απαιτείται κοινοποίηση.

Όσον αφορά την πρώτη κατηγορία ενισχύσεων που προνοεί το άρθρο 6 του Νόμου, δηλαδή τις δημόσιες ενισχύσεις προς τη γεωργία, την κτηνοτροφία και την αλιεία, κρίθηκε ότι το μέρος του προγράμματος που αφορά ενισχύσεις προς επιχειρήσεις της γεωργίας, κτηνοτροφίας και αλιείας καθώς επίσης και προς επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται στην πρώτη μεταποίηση των κλάδων αυτών εμπίπτει σε αυτήν την κατηγορία και συνεπώς, με βάση το άρθρο 3 του Νόμου, για τις περιπτώσεις αυτές δεν απαιτείται έγκριση του Εφόρου.

Αναφορικά, εξάλλου, με τη δεύτερη κατηγορία ενισχύσεων που προνοεί το άρθρο 6 του Νόμου, δηλαδή τις δημόσιες ενισχύσεις προς τις επιχειρήσεις που ανήκουν άμεσα ή έμμεσα κατ' αποκλειστικότητα σε αλλοδαπούς και οι οποίες κτώνται το εισόδημά τους από πηγές εκτός της Δημοκρατίας, κρίθηκε ότι το μέρος του προγράμματος που δικαιούχοι είναι επιχειρήσεις που ανήκουν άμεσα ή έμμεσα κατ' αποκλειστικότητα σε αλλοδαπούς και οι οποίες κτώνται το εισόδημά τους από πηγές εκτός της Δημοκρατίας δεν εμπίπτει στις διατάξεις του Νόμου και συνεπώς, με βάση το άρθρο 3 του Νόμου, για τις περιπτώσεις αυτές δεν απαιτείται έγκριση του Εφόρου.

(δ) Λαμβανομένων υπόψη των πιο πάνω εξετάστηκε περαιτέρω σε ποια κατηγορία ενισχύσεων, από τις κατηγορίες που προνοούν τα άρθρα 4, 5 και 5Α του Νόμου, εμπίπτουν οι υπόλοιπες δημόσιες ενισχύσεις.

Αρχικά εξετάστηκε κατά πόσο η κοινοποιηθείσα ενίσχυση εμπίπτει στις κατηγορίες των ενισχύσεων του άρθρου 4 του Νόμου που ο Έφορος υποχρεούται να εγκρίνει. Επειδή η ενίσχυση παρέχεται αποκλειστικά στις επιχειρή-

σεις Λευκωσίας και Λάρνακας που δεν εξυπηρετούνται από αποχετευτικό σύστημα και στις βιομηχανίες Λευκωσίας και Λάρνακας που δεν επεξεργάζονται οι ίδιες τα βιομηχανικά απόβλητά τους, κρίθηκε ότι η ενίσχυση δεν εμπίπτει σε καμιά από τις πέντε κατηγορίες που ορίζει το άρθρο 4.

Στη συνέχεια εξετάστηκε κατά πόσο η δημόσια ενίσχυση εμπίπτει στην απαγόρευση του άρθρου 5Α. Σύμφωνα με το άρθρο 2 του Νόμου, ενίσχυση για εξαγωγές σημαίνει δημόσια ενίσχυση που συνδέεται άμεσα με τις εξαγόμενες ποσότητες, τη δημιουργία και λειτουργία δικτύου διανομής ή τις τρέχουσες δαπάνες εξαγωγικής δραστηριότητας. Νοείται ότι δεν αποτελούν ενισχύσεις για εξαγωγές οι δημόσιες ενισχύσεις που συνδέονται με το κόστος συμμετοχής σε εκθέσεις και το κόστος μελετών και συμβουλών για την εισαγωγή σε νέα γεωγραφική αγορά νέου ή υπάρχοντος προϊόντος. Κατά συνέπεια κρίθηκε ότι η κοινοποιηθείσα ενίσχυση δεν εμπίπτει στο άρθρο 5Α του Νόμου.

Ενόψει των πιο πάνω, κρίθηκε ότι η κοινοποιηθείσα ενίσχυση στο μέρος της που αφορά την επεξεργασία στο σταθμό της Βαθιάς Γωνιάς οικιακών λυμάτων όπου δικαιούχοι είναι επιχειρήσεις και βιομηχανικών αποβλήτων εμπίπτει στις πρόνοιες του άρθρου 5 και πιο συγκεκριμένα του 5(1)(β) του Νόμου, δηλαδή στις ενισχύσεις που μπορεί να εγκριθούν από τον Έφορο και αφορούν την προώθηση της ανάπτυξης ορισμένων οικονομικών δραστηριοτήτων, εφόσον δεν αλλοιώνουν τους όρους των συναλλαγών σε βαθμό αντίθετο με το κοινό συμφέρον.

Αφού λήφθηκε περαιτέρω υπόψη ότι το άρθρο 5(2) του Νόμου προνοεί την έκδοση Κανονισμών, όπου είναι απαραίτητο, που περιέχουν λεπτομερή κριτήρια για την έγκριση δημόσιων ενισχύσεων δυνάμει του άρθρου 5(1) του Νόμου, κρίθηκε ότι σύμφωνα με τις πρόνοιες του άρθρου 5 του Νόμου η κοινοποιηθείσα ενίσχυση δύναται να εγκριθεί από τον Έφορο με βάση τις πρόνοιες του Νόμου ή και των δυνάμει του άρθρου 5(2) του Νόμου εκδοθέντων Κανονισμών.

Ο Έφορος, αφού έλαβε υπόψη τις λεπτομέρειες του κοινοποιηθέντος προγράμματος στο μέρος του που αφορά την επεξεργασία στο σταθμό της Βαθιάς Γωνιάς (α) οικιακών λυμάτων όπου δικαιούχοι είναι κάτοχοι υποστατικών που στεγάζουν επιχειρήσεις στη Λευκωσία και Λάρνακα, και (β) βιομηχανικών αποβλήτων όπου δικαιούχοι είναι βιομηχανίες της Λευκωσίας και Λάρνακας που δεν επεξεργάζονται οι ίδιες τα βιομηχανικά απόβλητά τους (σκοπό-ένταση-δικαιούχους-σώρευση κ.ά.), έκρινε ότι η ενίσχυση είναι λειτουργικής φύσεως. Οι λειτουργικές ενισχύσεις αποβλέπουν στο να απαλλάξουν τους δικαιούχους από μέρος των δαπανών που θα έπρεπε οι ίδιοι να ελωμισθούν στα πλαίσια της τρέχουσας διαχείρισης των συνήθων δραστηριοτήτων τους. Το αποτέλεσμα είναι να νοθεύεται ο ανταγωνισμός μεταξύ των ενισχυόμενων και μη ενισχυόμενων επιχειρήσεων τόσο εντός όσο και εκτός Κύπρου και να υπάρχει σαφής κίνδυνος αλλοίωσης των όρων των συναλλαγών σε βαθμό αντίθετο με το κοινό συμφέρον. Λειτουργικές ενισχύσεις δύνανται να εγκριθούν από τον Έφορο υπό πολύ αυστηρές προϋπο-

θέσεις και κατά κανόνα σε περιπτώσεις, οι οποίες αναφέρονται ρητά στους Κανονισμούς που εκδίδονται δυνάμει του άρθρου 5(2) του Νόμου και περιέχουν λεπτομερή κριτήρια για την έγκριση κατηγοριών δημόσιων ενισχύσεων που εμπίπτουν στους τομείς που καλύπτει το άρθρο 5. Οι ενισχύσεις λειτουργικής φύσεως που εγκρίνονται δυνάμει του άρθρου 5 πρέπει να μην ξεπερνούν τα όρια του τι είναι κατάλληλο και αναγκαίο για την επίτευξη των επιδιωκόμενων σκοπών του συγκεκριμένου άρθρου.

Για σκοπούς καλύτερης αξιολόγησης των εν λόγω λειτουργικών ενισχύσεων, ο Έφορος αξιολόγησε πρώτα το μέρος του κοινοποιηθέντος προγράμματος που αφορά τα οικιακά λύματα. Συγκεκριμένα, στις περιπτώσεις όπου δεν υπάρχει διαθέσιμος δημόσιος υπόνομος και δεν είναι εφικτή η σύνδεση με αποχετευτικό σύστημα, οι ιδιοκτήτες ή κάτοχοι υποστατικών τα οποία χρησιμοποιούνται για ανθρώπινη διαβίωση, για άσκηση επαγγέλματος, εμπορίας, απασχόλησως, για αναψυχή ή για ετέρους σκοπούς οφείλουν, με δικές τους δαπάνες, να προβούν σε όλες τις κατάλληλες και επαρκείς ενέργειες για τη διάθεση των οικιακών τους λυμάτων ούτως ώστε αυτά να μην καταστούν επιβλαβή για το περιβάλλον και τη δημόσια υγεία.

Στις περιπτώσεις της Λευκωσίας και Λάρνακας, ο σταθμός της Βαθιάς Γωνιάς αποτελεί το μοναδικό σταθμό επεξεργασίας των οικιακών λυμάτων, πέραν του αποχετευτικού συστήματος. Συνεπώς, οι επιχειρήσεις-δικαιούχοι του σχεδίου που δεν εξυπηρετούνται από αποχετευτικό σύστημα οφείλουν να απορρίπτουν τα οικιακά τους λύματα στο σταθμό της Βαθιάς Γωνιάς. Με αυτό τον τρόπο διασφαλίζεται ότι οι επιχειρήσεις-δικαιούχοι θα απορρίπτουν τα οικιακά τους λύματα κατά τρόπο που αυτά να μην καταστούν επιβλαβή για το περιβάλλον και τη δημόσια υγεία.

Αναφορικά με το μέρος του κοινοποιηθέντος προγράμματος που αφορά τα βιομηχανικά απόβλητα, ύστερα από μελέτη της σχετικής νομοθεσίας προέκυψε ότι δυνάμει του περί Ελέγχου της Ρύπανσης των Νερών και του Εδάφους Νόμου, για σκοπούς προστασίας των νερών και του εδάφους από τη ρύπανση, κάθε βιομηχανία η οποία παράγει βιομηχανικά απόβλητα οφείλει να εξασφαλίζει άδεια απόρριψης από τον Υπουργό Γεωργίας, Φυσικών Πόρων και Περιβάλλοντος (εφεξής καλούμενο ως «Υπουργός»). Για την εξασφάλιση της πιο πάνω άδειας υποβάλλεται σχετική αίτηση η οποία ανάμεσα σε άλλα περιλαμβάνει περιγραφή των δραστηριοτήτων της βιομηχανίας, των πηγών εκπομπής αποβλήτων της βιομηχανίας, της φύσης και των ποσοτήτων των προβλεπόμενων αποβλήτων που θα απορρίπτονται από τη βιομηχανία στα νερά ή στο έδαφος, καθώς επίσης και προσδιορισμό των σημαντικών επιπτώσεων των απορρίψεων στο περιβάλλον. Η αίτηση εξετάζεται από την Αρμόδια Τεχνική Επιτροπή η οποία προβαίνει σε σχετική εισήγηση στον Υπουργό, ο οποίος και αποφασίζει για την έκδοση και τους όρους της σχετικής άδειας.

Στις περιπτώσεις της Λευκωσίας και Λάρνακας, οι βιομηχανίες-δικαιούχοι του σχεδίου υποχρεούνται να απορρίψουν τα απόβλητά τους είτε στο σταθμό επεξεργασίας της Βαθιάς Γωνιάς, ο οποίος κατασκευάστηκε για να εξυπηρετεί τις πιο πάνω περιοχές, ή σε ιδιόκτητο σταθμό επεξεργασίας, είτε να προβούν στην απαραίτητη επεξεργασία των αποβλήτων τους ούτως ώστε αυτά να μπορούν να απορριφθούν σε αποχετευτικό σύστημα. Διευκρινίζεται ότι σε περίπτωση που ο σταθ-

μός επεξεργασίας της Βαθιάς Γωνιάς δεν έχει τη δυνατότητα να εξυπηρετήσει τις ανάγκες συγκεκριμένων βιομηχανιών, οι τελευταίες, για να εξασφαλίσουν άδεια απόρριψης, υποχρεούνται να επεξεργάζονται οι ίδιες τα βιομηχανικά απόβλητά τους. Με αυτό τον τρόπο διασφαλίζεται ότι οι βιομηχανίες θα απορρίπτουν τα βιομηχανικά απόβλητά τους κατά τρόπο που δεν προκαλούν ή είναι δυνατό να προκαλέσουν ρύπανση στα νερά ή στο έδαφος. Επισημαίνεται ότι απαγορεύεται η λειτουργία οποιασδήποτε βιομηχανίας η οποία προκαλεί ή δυνατό να προκαλέσει ρύπανση στα νερά ή στο έδαφος, εκτός εάν έχει προηγουμένως εξασφαλίσει άδεια απόρριψης αποβλήτων.

Με βάση τα πιο πάνω, εξετάστηκε αν οι λειτουργικές ενισχύσεις που χορηγούνται σύμφωνα με το κοινοποιηθέν πρόγραμμα εμπίπτουν στις κατηγορίες λειτουργικών ενισχύσεων που δύνανται να εγκριθούν δυνάμει των περί Ελέγχου των Δημοσίων Ενισχύσεων (Προστασία του Περιβάλλοντος) Κανονισμών του 2001. Σύμφωνα με τον Κανονισμό 13(3) των πιο πάνω Κανονισμών, λειτουργικές ενισχύσεις δύνανται να εγκριθούν από τον Έφορο σε περίπτωση θέσπισης κυπριακών παραμέτρων στους τομείς της επεξεργασίας βιομηχανικών αποβλήτων και της εξοικονόμησης ενέργειας, που είναι ανωτέρες των αντίστοιχων κοινοτικών ή σε περίπτωση θέσπισης κυπριακών παραμέτρων στους εν λόγω τομείς ελλείψει αντίστοιχων κοινοτικών, όταν η συμμόρφωση με τις εν λόγω παραμέτρους συνεπάγεται για τις επιχειρήσεις προσωρινή απόλυτη ανταγωνιστικότητα στο διεθνές επίπεδο. Κρίθηκε ότι οι λειτουργικές ενισχύσεις που χορηγούνται σύμφωνα με το κοινοποιηθέν πρόγραμμα δεν εμπίπτουν στις κατηγορίες των λειτουργικών ενισχύσεων που δύνανται να εγκριθούν από τον Έφορο με βάση τους πιο πάνω Κανονισμούς, αφού οι εν λόγω λειτουργικές ενισχύσεις δεν ικανοποιούν τις προϋποθέσεις του Κανονισμού 13(3) των πιο πάνω Κανονισμών.

Ενόψει των πιο πάνω, ο Έφορος έκρινε ότι η κοινοποιηθείσα ενίσχυση στο μέρος της που αφορά την επεξεργασία στο βαθμό της Βαθιάς Γωνιάς (α) οικιακών λυμάτων όπου δικαιούχοι είναι κάτοχοι υποστατικών που στεγάζουν επιχειρήσεις στη Λευκωσία και Λάρνακα, και (β) βιομηχανικών αποβλήτων όπου δικαιούχοι είναι βιομηχανίες της Λευκωσίας και Λάρνακας που δεν επεξεργάζονται οι ίδιες τα βιομηχανικά απόβλητά τους, δεν εγκρίνεται διότι πρόκειται για λειτουργική ενίσχυση η οποία δεν είναι ούτε κατάλληλη αλλά ούτε και ανάλογη για την επίτευξη των στόχων του άρθρου 5. Ως εκ τούτου, το μέτρο θα πρέπει να καταργηθεί το αργότερο μέχρι τις 30.4.2003.

Περαιτέρω, ο Έφορος, αφού έλαβε υπόψη τους όρους με βάση τους οποίους παραχωρείται η ενίσχυση, έκρινε ότι η Αρμόδια Αρχή οφείλει το αργότερο από την 1.5.2003 να επιβάλει τέλη απόρριψης. Τα τέλη αυτά θα πρέπει να καθορίζονται σύμφωνα με τις διατάξεις των περί Κυβερνητικών Υδατικών Έργων Νόμων και των δυνάμει αυτών εκδιδόμενων Κανονισμών. Ενδεικτικά κριτήρια καθορισμού του ύψους των τελών απόρριψης αποτελούν ο όγκος και η κατηγορία των αποβλήτων, οι πραγματικές δαπάνες επεξεργασίας τους και τα διοικητικά έξοδα. Όσον αφορά τις κεφαλαιουχικές δαπάνες (ο τόκος επί των δαπανηθέντων κεφαλαίων και οι αποσβέσεις) που θα λαμβάνονται υπόψη για τον καθορισμό του ύψους των τελών απόρριψης, εφόσον η ανέγερση του σταθμού της Βαθιάς Γωνιάς ολοκληρώθηκε προτού τεθεί σε εφαρμογή ο

Νόμος, αυτές θα είναι μειωμένες κατά το ποσό που αντιστοιχεί στο ύψος της απόσβεσης για την περίοδο μεταξύ της ανέγερσης του σταθμού και της 30ής Απριλίου 2003. Τα τέλη απόρριψης θα πρέπει να αναθεωρούνται σε ετήσια βάση ανάλογα με τις αυξομειώσεις των λειτουργικών εξόδων.

Τέλος, ο Έφορος διαπίστωσε ότι η Αρμόδια Αρχή, μετά την κατάργησή του, δύναται, με βάση τα άρθρα 2 και 7 του Νόμου, να χαρακτηρίσει το συγκεκριμένο μέρος της κοινοποιηθείσας ενίσχυσης ως ενίσχυση *de minimis*, δηλαδή ενίσχυση προς μία επιχείρηση, που λόγω του πολύ μικρού ύψους της (συνολικά κάτω των £57.000 ανά επιχείρηση για περίοδο τριών χρόνων) δεν επιφέρει ή δεν μπορεί να επιφέρει οποιαδήποτε αισθητή νόθευση στον ανταγωνισμό.

4. Απόφαση:

Για τους λόγους αυτούς

Ο ΕΦΟΡΟΣ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΝΙΣΧΥΣΕΩΝ ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ ΤΑ ΕΞΗΣ:

A. Το μέρος του κοινοποιηθέντος προγράμματος ενισχύσεων με τίτλο «Κάλυψη των δαπανών του σταθμού επεξεργασίας οικιακών λυμάτων και βιομηχανικών αποβλήτων στη Βαθιά Γωνιά», που αφορά δικαιούχους που δε συνιστούν επιχειρήσεις, κρίθηκε ότι δε συνιστά δημόσια ενίσχυση, διότι δεν πληρούνται όλες οι προϋποθέσεις που προβλέπει το άρθρο 2 του Νόμου για την ύπαρξη δημόσιας ενίσχυσης.

Ως προς το υπόλοιπο μέρος του κοινοποιηθέντος προγράμματος, που οι δικαιούχοι συνιστούν επιχειρήσεις κρίθηκε ότι συνιστά δημόσια ενίσχυση, η οποία όμως είναι λειτουργικής φύσεως και δεν μπορεί να εγκριθεί. Το μέτρο θα πρέπει να καταργηθεί το αργότερο μέχρι τις 30.4.2003. Ο Έφορος, αφού έλαβε υπόψη τους όρους με βάση τους οποίους παραχωρείται η ενίσχυση, έκρινε ότι η Αρμόδια Αρχή οφείλει το αργότερο από την 1.5.2003 να επιβάλει τέλη απόρριψης προς τις επιχειρήσεις που απορρίπτουν οικιακά λύματα και προς τις βιομηχανίες που απορρίπτουν βιομηχανικά απόβλητα στο σταθμό της Βαθιάς Γωνιάς, ούτως ώστε να καλύπτεται το κόστος επεξεργασίας των αποβλήτων. Ενδεικτικά κριτήρια καθορισμού του ύψους των τελών απόρριψης αποτελούν ο όγκος και η κατηγορία των αποβλήτων, οι πραγματικές δαπάνες επεξεργασίας τους και τα διοικητικά έξοδα. Όσον αφορά τις κεφαλαιουχικές δαπάνες (ο τόκος επί του δαπανηθέντος κεφαλαίου και οι αποσβέσεις) που θα λαμβάνονται υπόψη για τον καθορισμό του ύψους των τελών απόρριψης, εφόσον η ανέγερση του σταθμού της Βαθιάς Γωνιάς ολοκληρώθηκε προτού τεθεί σε εφαρμογή ο Νόμος, αυτές θα είναι μειωμένες κατά το ποσό που αντιστοιχεί στο ύψος της απόσβεσης για την περίοδο μεταξύ της ανέγερσης του σταθμού και της 30ής Απριλίου 2003. Τα τέλη απόρριψης θα πρέπει να αναθεωρούνται σε ετήσια βάση ανάλογα με τις αυξομειώσεις των λειτουργικών εξόδων.

Αποφασίζει, τέλος, ότι, μετά την κατάργησή του, το συγκεκριμένο μέρος του προγράμματος δύναται, με βάση το Νόμο, να χαρακτηριστεί από την Αρμόδια Αρχή ως ενίσχυση «*de minimis*».

B. Η παρούσα απόφαση αλευθύνεται στο Τμήμα Αναπτύξεως Υδάτων.

Λευκωσία, 6 Δεκεμβρίου 2002.

ΧΡ. ΑΝΔΡΕΟΥ,

Έφορος Δημοσίων Ενισχύσεων.

E.Δ.Ε. 25.06.002.151 (90.1.2.5.7.1.12)